Maandag 1 April 1946 — DAGBLAD — 63ste Jaargang No. 4775

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
telef. 1853; Postbus 80, Willemstad.
Redactie-adres Conscientiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Indo China als Patroon voor Indische regeling.

Rechtse partijen stemmen in Hellas; Communisten onthouden zich.

Mijnwerkers staken in de V. S.

VAN MOOK GAAT LAATSTE ZAKEN IN DEN HAAG REGELEN.

Soetan Sjahrir is met een Brits vliegtuig naar Djokjakarta gevlogen om Achmed Soekarno op de hoogte te stellen van de resultaten der onderhandelingen. Sjahrir was vergezeld door verschillende Britse hogere officieren, die waarschijnlijk met Minister Sjarifoeddin de zaak van de vrijlating der geïnteerneerden en de evacuatie van de Japanners zullen opnemen.

Maandag heeft Dr. Huub van Mook een aantal Indonesische journalisten ontvangen, die pas uit het binnenland van Java waren aangekomen op uitnodiging van Sjahrir.

Dr. van Mook heeft een uiteenzetting gegeven van de onderhandelingen en vertelde den Indonesischen journalisten, dat hij hoopte op een spoedige oplossing. Donderdag vertrekt Dr. van Mook naar Den Haag, vergezeld door P. J. Idenburg, den Sultan van Pontianak, Luitenant Kolonel Santoso en Luitenant Tahija.

Luitenant Kolonel Santoso was de leider van het ondergrondse verzet in Batavia.

Na de vierde voltallige zitting is de volgende officiële verklaring gepubliceerd:

„Op 30 Maart had ten huize van den Britsen ambassadeur de vierde voltallige zitting plaats. De onder-commissies hebben verslag uitgebracht van haar vergaderingen van 27 en 28 Maart.

De hieropvolgende besprekingen toonden dat de standpunten van de Nederlandse en Indonesische afgevaardigden betreffende de toekomst van Indonesië elkaar genoeg benaderden om een bezoek van Dr. van Mook aan Nederland te rechtvaardigen teneinde zijn Regering te raadplegen.

Daarom zal Dr. van Mook Batavia verlaten met enkele zijner adviseurs, met bestemming naar den Haag. Hij vertrekt op 4 April.

Clark Kerr zal hem vergezellen teneinde de reisverbindingen te vergemakkelijken en om te helpen de resterende moeilijkheden op te lossen. Sjahrir heeft Dr. Soewandi, minister van Justitie, Dr. Soedarsono, Minister van Binnenlandse Zaken, Dr. Pringgodigo en Abdul Karim aangewezen om mede naar Nederland te vertrekken.

Een officieel zegsman verklaarde: Veel is verwezenlijkt; alleen de „losse eindjes moeten nog aan elkaar geknoopt worden in den Haag. Clark Kerr verzekerde, dat hij van oordeel was, dat terugkeer naar Indië onnodig is.

Zondag heeft Dr. van Mook een persconferentie gehouden, waarin hij verklaarde dat de overeenkomst tussen Fransen en Annamieten, hoewel de omstandigheden volkomen verschillend zijn, veel heeft geholpen. De overeenkomst heeft een oplossing aan de hand gedaan, die anders wellicht moeilijk te vinden ware geweest.

Hij meende dat de besprekingen in Nederland een week of nog minder tijd in beslag zouden nemen. Na zijn terugkeer zullen de eindbesprekingen dan in Batavia plaats hebben. Hij prees Clark Kerr voor zijn medewerking bij de besprekingen en zeide dat Sjahrir karakter en intelligentie had getoond.

De besprekingen, zeide hij, hebben de basis gelegd voor een nieuwe grondwet, die beide partijen kunnen aanvaarden, maar die tenslotte moet vastgesteld worden na raadpleging van groeperingen, die tot nu toe niet gehoord zijn. Hij zeide ook, dat beide partijen van het begin af de regeringsvoorstellen van 10 Februari erkend hebben als basis voor de onderhandelingen. De afhandeling zal binnen niet al te lange tijd plaats hebben.

Uit den Haag wordt nog gemeld, dat de besprekingen die Dr. van Mook er gaat voeren van bijeenkomstigen aard zijn en geen verband houden met de algemene regeling. (Aneta, Batavia, 1.4).

DE VERKIEZINGEN IN HELLAS.

Hellas heeft blijkbaar de weg geopend voor de eventuele terugkeer van Koning George als gevolg van de verkiezingen van gisteren, terwijl de grotendeels koningsgezinde Volkspartij elk uur meer stemmen won. De verkiezing werd gekenmerkt door de afwezigheid der communisten en linkse partijen. Bij communistische aanvallen met automatische wapenen en mortieren op een politiestation en elders werden 20 personen gedood. Niettemin is er een duidelijke beweging naar rechts, ondanks de beweringen van de linkse groepen vóór de verkiezingen dat zij de meerderheid zouden vertegenwoordigen.

De Volkspartij kreeg meer dan 60% van het totaal aantal stemmen, doch de uitslagen zijn nog niet geheel bekend. Men verwacht echter, dat deze partij 200 van de 354 zetels in het Parlement zal veroveren. Een verrassende sterkte werd getoond door de Liberale Partij van Sophoulis, welke met het krachtige Nationale Blok wedijvert om de tweede plaats.

De eerste cijfers tonen aan, dat misschien een kleiner percentage dan bij de verkiezingen in 1936 niet is gaan stemmen. Tien jaar geleden — zoals men weet — werd de dictatuur van Metaxas gevestigd. De linkse aanhangers gaven in privé uiting aan de hoop, dat zoveel als 35% thuis zou blijven, hoewel in 1936 het absenteïsme 38% bedroeg. De geestdriftige aanhangers van de Volkspartij zeiden, dat het absenteïsme tot 30% zou kunnen zijn beperkt in deze verkiezing.

George Papandreou, zegsman voor het Nationale Blok, zeide, dat de verkiezing een „verpletterende nederlaag voor het communisme" is. De Minister van Publieke Orde maakte bekend, dat 11 politiemannen Zaterdagavond gedood werden toen een bende communisten het politiestation aan de voet van de berg Olympus aanviel. Andere slachtoffers vielen er bij opstootjes en in vechtpartijen in de districten Meligala, Ambelokia, Florina en Canitza. Intussen protesteerde de linkse EAM tegen de beslissing van het Ministerie van Binnenlandse Zaken om sommige stembureaux tot drie uren na de vastgestelde tijd open te laten. Het Ministerie legde uit, dat sommige stembureaux drie uren langer dan oorspronkelijk bedoeld open bleven omdat sommige kiezers vreesden dat de linksen représailles zouden nemen, indien zij bij daglicht herkend zouden worden bij de stembureaux.

Het communistische orgaan „Rizospastis" verscheen hedenmorgen met als kop: „Bevins verkiezing was een zotternij".

De officiële uitslagen om 8 uur gaven de Volkspartij 50.593, het Nationale Blok 17.827, de Liberalen (partij van Sophoulis) 16.291 stemmen.

Constant Thaldares, hoofd van de koningsgezinde afdeling, zeide, dat als gevolg van de meerderheid welke de Volkspartij doende is te krijgen in de verkiezingen, zij zal trachten de politieke situatie te regelen met volledig respect voor de geuite volkswil (Athene, (AP) 1.4).

DE GEMEENTE-VERKIEZINGEN IN ITALIË.

Op de vierde opeenvolgende Zondag waarop in Italië gemeente-verkiezingen worden gehouden vonden verschillende incidenten plaats. Communisten en Qualunquisti kwamen in botsing te Bovino en de politie kon de orde niet direct herstellen. Bizonderheden ontbreken. Te Candela in Zuid-Italië werden de Qualunquisti ook afgeranseld door de communisten (Rome, (AP) 1.4).

RUSSISCHE COMMENTAREN.

„Pravda" verklaarde, dat het Iraanse probleem „kunstmatig wordt gevormd in een struikelblok voor een succesrijke vruchtdragende arbeid" van de Veiligheidsraad der Verenigde Landen. Het artikel dat geschreven werd door een internationaal waarnemer, zeide: „Hoe vreemd is het dat sommige leden van de Veiligheidsraad over deze quaestie een onverzoenlijker houding aannamen dan den Iraansen Premier Quavam. Hij achtte het mogelijk de bijeenkomst veertien dagen uit te stellen indien het nodig bevonden werd de quaestie zelfs te bespreken in de Veiligheidsraad."

De Sovjet-pers drukte Zondag geen berichten af over de bijeenkomst van de Veiligheidsraad, doch leverde commentaar op verschillende internationale aangelegenheden; o.a.: „Izvestia" zeide, dat alle beschikbare inlichtingen erop wijzen, dat het nieuwe Brits-Transjordaanse verdrag de eerste zet is in een nauwgezet plan om „onder Britse bescherming een reusachtige Arabische federale staat in het Midden-Oosten te vormen.

„Izvestia's" expert in zaken betreffende het Midden-Oosten besprak ook het recente Turks-Iraanse pact, dat, naar hij zeide, een toenadering aankondigt, welke te kennen geeft „dat voorbereidingen voor de vorming van een Turks-Arabisch blok steeds haastiger worden getroffen".

Een schrijver van „Pravda" zeide, dat het nieuwsblad „Minyu" van Tsjoengking het valse bericht publiceerde, dat er tussen de Sovjet Unie en de Chinese communistische partij een geheime overeenkomst zou bestaan.

Het Sovjet-tijdschrift „Trud" zeide, dat het lidmaatschap van de vakbonden in Saksen en Thüringen in de Russische zone van Duitsland in totaal 3.140.000 bedraagt, terwijl het aantal in de gehele Noordamerikaanse zone aan het eind van 1945 slechts 453.000 bedroeg.

„Pravda" zeide als commentaar op de Iraanse quaestie, dat Stalins antwoord op de vragen van de Associated Press „de grond heeft weggeslagen onder de voeten van de lasteraars die kort vóór de bijeenkomst van de Veiligheidsraad beweerden, dat de Sovjet Unie niet wil samenwerken met de Organisatie der Verenigde Landen". In deze antwoorden bevestigde Stalin het vertrouwen in de organisatie en zeide hij dat alle landen vrede wensen. De schrijver zeide, dat het vooral een harde klap was voor de lasteraars toen de Sovjetstrijdkrachten zich begonnen terug te trekken uit Iran (Moskou, (AP) 1.4).

TEGEN SAMENSMELTING MET COMMUNISTEN.

De communistische poging om een bestuur van een Populair Front te vormen in Berlijn schijnt te zijn mislukt doordat de Sociaal Democratische Partij met zes tegen één gestemd heeft tegen een samensmelting met de communisten. Een referendum werd gehouden in de Noordamerikaanse, Britse en Franse zones, doch de Russen weigerden op het laatste ogenblik dat de Sociaal Democraten er een verkiezing zouden houden. Zij sloten de stembureaux met behulp van de politie. Een ingelichte Noordamerikaanse officier gaf te kennen, dat de Geallieerde bevelhebbers in Berlijn een formele uitleg van de Russen zullen vragen. De communistische partij, welke onlangs een gevoelige nederlaag leed in de Noordamerikaanse zone, poogde de Sociaal Democraten over te halen om een verenigd front met hen te vormen.

Bij het referendum van gisteren stemden de Sociaal Democraten met 18.529 tegen 2937 tegen een samensmelting (Berlijn, (AP) 1.4).

MOEDER CHRISTINE †.

Heden overleed na een langdurig smartelijk lijden Moeder Christine, Overste der Zusters van Schijndel en Hoofd van het Weeshuis te Santa Rosa.

Morgenochtend om 8 uur zal de begrafenis plaats vinden uit het Sint Elisabeths Hospitaal.

Haar stoffelijk overschot zal ter ruste gelegd worden op het kerkhof der Zusters te Santa Rosa.

Moge zij rusten in vrede.

het nieuws van vandaag

In de besprekingen over de toekomstige status van Nederlands Indië heeft zich een nieuwe ontwikkeling voorgedaan. Van Mook en een groep Indonesiërs zullen zich naar Den Haag begeven om er verder te onderhandelen. Dan keert men weer terug. Op een persconferentie heeft Van Mook verklaard, dat de regeling tussen Frankrijk en Indo-China zal dienen als voorbeeld. Van Mook zeide echter, dat Nederland voort zal gaan troepen te zenden naar Indië want de regelingen zijn getroffen en het is niet mogelijk de beweging stop te zetten.

In Hellas zijn gisteren verkiezingen gehouden. Communisten en andere linkse groepen hebben er niet aan deelgenomen, doch niettemin gelooft men dat 70% van de geregistreerde kiezers is gaan stemmen, terwijl tien jaar geleden slechts 62% stemde. Dit is een grote nederlaag voor de communisten, die de verkiezingen hadden willen uitstellen.

Hieruit is weer gebleken dat het boycotten van verkiezingen slechts nadelig kan zijn voor de partij die weigert eraan deel te nemen. Op Curaçao — men zal het zich nog herinneren — deed zich bij de vóórlaatste verkiezingen ook zoiets voor. De groep „Curaçao" onthield zich toen van stemmen als gevolg waarvan de Katholieken een grote overwinning behaalden.

Dat in Hellas evenwel 70% van de kiezers is gaan stemmen, ondanks communistische bedreigingen en schietpartijen, is veelzeggend. Onder normale omstandigheden blijft reeds een zeker percentage thuis. Bij de verkiezingen van onlangs in Suriname bleef ongeveer de helft van de kiezers thuis. Het resultaat is een aanfluiting voor de beweringen van Vijsinsky toen in de Veiligheidsraad over de afwezigheid van Britse troepen in Hellas gesproken werd.

Door deze verkiezingen is de mogelijkheid geopend, dat Koning George naar Hellas zal mogen terugkeren. De Volkspartij, welke voornamelijk de koningsgezinden omvat, heeft een enorme voorsprong op de twee andere partijen.

In België is een coalitie-cabinet gevormd onder Achille van Acker. De Christelijke Volkspartij is er niet in vertegenwoordigd en zal dus de oppositie vormen in het Parlement.

Uit de Verenigde Staten wordt gemeld, dat heden 400.000 mijnwerkers in staking zijn gegaan. Het arbeidscontract met de exploitanten is gisteren afgelopen en nog niet hernieuwd.

Wat gebeurt met de Rijksconferentie?

Een verheugend bericht wordt vanmorgen zowel door de Associated Press als Aneta rondgeseind. Wij publiceren het laatste, dat uitvoeriger is en waaruit blijkt, dat binnen enkele dagen Huib van Mook naar 's-Gravenhage zal gaan om daar een soort regeling tussen het Rijk en Indonesië te scheppen, die overeenkomst vertoond met de regeling welke kort geleden tussen Frankrijk en Annam werd bereikt.

Dit was een regeling die in de eerste helft van Februari tot stand kwam, erkende een bijna volledige autonomie van de Indochinese staten binnen het raam van een ontworpen Franse Unie. Frankrijk mocht als tegenpraestatie rekenen op de voortgezette loyaliteit van de volken in IndoChina en Frankrijk zou de leiding van de buitenlandse politiek behouden. De Fransen die vóór de oorlog het bestuur vormden zouden Koninklijke Raadgevers (bij den Koning van Annam, van Cambodja enz.) worden. Voordien stond Annam, dat een goede zes millioen inwoners heeft, onder een Gouverneur-Generaal.

Ongetwijfeld ziet men ook in de West uit naar de uitkomsten van Van Mooks besprekingen, waarbij het evenwel opvalt: dat a) de regering die met klem beweerd heeft nooit of te nimmer met Soekarno te zullen onderhandelen, thans via Sjahrir wel met hem praat, b) hier een regeling getroffen wordt die naar in **December 1942 door Hare Majesteit zelve werd gezegd ter Rijksconferentie zou worden beslist aan een ronde tafel-conferentie van alle gebiedsdelen** als gelijkberechtigde deelgenoten in het koninkrijk, c) zowel Curaçao als Suriname niet gehoord worden nu over de verhouding van Europees Nederland en het belangrijkste gebiedsdeel zal worden beslist.

Het onder c genoemde is te begrijpen. Het is slechts uitvloeisel van de fout, die indertijd gemaakt is, dat men meende voor Oost- en West Indië soortgelijke regelingen te kunnen en moeten treffen. Het is toch duidelijk, dat zowel sociaal economisch als geografisch en volkenkundig, als cultureel en scholair, de toestanden in Oost en West zo ver uiteenlopen, dat voor de verhouding Nederland-Oost Indië en voor de verhouding Nederland-West Indië een totaal andere basis moet worden genomen. Momenteel is de West een soort onderafdeling van een Departement van Overzeese Gebiedsdelen, welks hoofd, Minister Logemann, naar uit besprekingen met hem gebleken is, zelfs geen idee had van wat West-Indië eigenlijk was en die gewone schoolse dingen omtrent de West niet wel bleek te weten. Het is daarom jammer, dat voor de West niet een geheel nieuw en afzonderlijk instituut in het leven worde geroepen, waar de typisch op Suriname en Curaçao betrekking hebbende omstandigheden ter harte kunnen worden genomen. Oost en West lopen in alle opzichten te veel uiteen om over een kam te worden geschoren. Dat men nu de Indonesische zaken gaat bespreken in plaats van de toegezegde Rijksconferentie werpt twee vragen op: òf de Rijksconferentie, die voor dit doel werd ingesteld wordt nu gehouden en dan dienen de Curaçaose en Surinaamse afgevaardigden met spoed naar 's-Gravenhage te vertrekken, òf het gehele opzet wordt veranderd en er wordt openlijk verklaard, dat de Rijksconferentie een even grote mislukking is geworden als de Raad van Advies en dan kan men de Indonesische zaken bespreken en aankondigen wat en hoe het vraagstuk met de West zal worden opgelost.

Het Verzet der Nederlandse Bisschoppen

320 Bladzijden Documentatie verschenen.

De professor en geleerde, die zijn „Handboek der Kerkgeschiedenis" schreef en in het vierde deel daarvan zo scherp het nationaal-socialisme analyseerde en zijn misdadige opzet doorschouwde, heeft niet, toen hij dit standaardwerk schreef kunnen vermoeden, dat hij zelf, aartsbisschop van Utrecht geworden, tegen datzelfde nationaal-socialisme in Nederland nog eens „geschiedenis zou maken" en erom tot Kardinaal zou worden verheven.

Ook op de Curaçaose eilanden is het grote standaardwerk bekend geworden dat Magister Doctor S. Stokman O.F.M. aan „Het verzet van de Nederlandse Bisschoppen tegen nationaal-socialisme en Duitse tyrannie" heeft gewijd (uitgave Het Spectrum, Utrecht).

Wanneer wij ons op de zonnige Westindische eilanden trachten in te leven in de herinnering van de donkere dagen der tyrannie en het loerende gevaar van allerlei bepalingen en schijnbaar-onschuldige voorschriften in het moederland dan vinden wij telkens en telkens weer het richting-gevende woord van onze bisschoppen, wier stem niettegenstaande het isolement toch in de West werd gehoord. De strijd van de Nederlandse bisschoppen, het verzet van het Episcopaat moest, evenals dat in de Verenigde Staten gedaan werd, geboekstaafd worden, en wel om verschillende redenen.

Ten eerste: om het volle licht te doen schijnen op alles wat in de dagen der terreur verborgen moest blijven.

Ten tweede: om het katholieke volk in het moederland en overzee blijvend te herinneren aan de gezamenlijk gestreden strijd en als een blijvend getuigenis van de verbondenheid tussen het Episcopaat en het gelovige volk.

En tenslotte: om èèns en voor altijd de in sommige kringen telkens weer opgeld doende bewering te weerleggen, dat een katholiek niet 100% Nederlander is.

Het boek dat het verzet der Nederlandse bisschoppen schildert en alle documenten van deze strijd open op tafel legt, is er thans. Het bevat Herderlijke Brieven, instructies en andere documenten uit de jaren der bezetting.

De schrijver.

Het boek is ingeleid en uitgegeven door Mag. Dr. S. Stokman O.F.M.

Er kon moeilijk iemand gevonden worden, dichter bij de bronnen, beter op de hoogte dan de schrijver, die geheel de oorlog door niet zonder gevaar van alles op de hoogte was en de strijd medestreed.

Het boek bestaat uit twee delen: het omvat, — wat zeer bescheiden genoemd wordt — een inleiding, die maar even honderdvijftig pagina's beslaat, terwijl de andere helft — wederom een honderdvijftig pagina's — de verzameling bevat van bisschoppelijke brieven en documenten.

Het boek begint met een voorwoord van den Kardinaal Aartsbisschop zelf, Dr. J. de Jong. Zijne Eminentie schrijft daarin:

„Wij zijn de laatste jaren getuige geweest van een geweldige aanval op het Christendom door het Nationaal-Socialisme, het oude heidendom in zijn meest moderne vorm. Het ging om het zijn of het niet zijn in Europa van de christelijke godsdienst en de christelijke zedenleer voor eeuwen".

Het aandeel in de strijd.

De Kardinaal noemt het verzet van de Nederlandse Bisschoppen een „deelneming" aan de strijd die het vaderland heeft gevoerd tegen deze geweldige aanval van de Nazies. Hoe geweldig deze deelneming was, hoe krachtig, logisch en onverbiddelijk doorgevoerd, bewijst dit boek.

In grote lijnen, helder en in duidelijke taal, wordt ons hier de geschiedenis, wel een der mooiste bladzijden van onze vaderlandse Kerkgeschiedenis, verteld. Het spreekt vanzelf dat niet alle bizonderheden, die zich in de loop van deze vijf jaren hebben afgespeeld, worden vermeld maar wie dit boek leest en doorbladert, ervaart dat er nog véél meer verzet is gepleegd. Veel scherper is gereageerd en veel vastberadener is opgetreden dan men reeds op de tot nu toe bekende gegevens kon weten.

Het is een worsteling geweest van de strijdende Kerk in Nederland tegen het strijdende leger van den Satan, belichaamd in de Duitse tyrannie. Maar dit strijdende leger had een leiding even fier als rustig, vooral belichaamd in den persoon van den Kardinaal Dr. J. de Jong.

Iedere bladzijde maakt het woord waar: „Wij zijn betere vaderlanders naarmate wij betere christenen zijn".

Zó heeft het verzet van de Katholieke Kerk de nationale eer verrijkt en aan het vaderland niet te waarderen diensten bewezen. Het heeft de heidense ideeën van het Nazisme voorkomen en de christelijke beginselen versterkt en bij menigeen weer levend doen worden. In een geheime vergadering van de N.S.B., gehouden op 15 Augustus 1941 te Utrecht, werd door een daar aanwezige vertrouwd katholiek insider uit de mond van den commissaris-generaal Schmidt opgetekend — deze was nog lang de slechtste niet, en werd later op last van Rauter vermoord — maar uit de mond van dezen generaal Schmidt werd letterlijk opgetekend: „dat het Nationaal-Socialisme zowel in Duitsland als in Nederland te strijden heeft tegen drie geweldige machten: het Bolsjewisme aan de Oostgrens; de plutocratie van het Westfront; de Rooms-Katholieke Kerk in het binnenland".

De man die het optekende heeft strak en staal gekeken, doch God heeft hem zien glunderen.

Wie dit boek leest gaat ook begrijpen, dat de titel „Het Verzet der Bisschoppen" werkelijk niet alleen maar duidt op een negatieve houding, maar dat integendeel juist dat verzet nooit heeft opgehouden te leiden, te stuwen, ja, op te bouwen.

De houding van het Episcopaat blijft altijd fier en rustig, maar dat neemt niet weg dat bij monde van den Aartsbisschop de rust en de fierheid alle mogelijkheid openlaten voor een scherp en ondubbelzinnig, en zelfs sarcastisch antwoord.

De spoorwegstaking.

Als bv. de Beauftragte voor Zuid-Holland, Schwebel, na het

eerst reeds in Den Haag beproefd te hebben bij een Nederlandse instantie, persoonlijk naar den Aartsbisschop wil gaan om hem en de andere Bisschoppen te trachten over te halen om door hun medewerking de spoorwegstaking te doen eindigen in het belang van de voedselvoorziening, dan krijgt hij het antwoord: „Alleen de wettige Nederlandse Regering in Londen, die de spoorwegstaking heeft afgekondigd, kan beslissen over de opheffing van die staking."

„Bijgevolg moeten de Duitsers zelf maar contact zoeken met de Regering in Londen. Een persoonlijk onderhoud is dus geheel overbodig".

Wij hopen van ganser harte, dat dit boek onder het berek zal komen van velen op de Curaçaose eilanden, opdat men ook hier aan de glorieuze data der documenten de roemrijke geschiedenis van vijf jaar kerkelijk verzet en kerkelijke strijd tegen den overweldiger van het moederland zal leren kennen.

SPORT

MOBILIA'S DAG.

De voetbaldag, uitgeschreven door de vereniging Mobilia, is een groot succes geworden. De uitslagen waren als volgt: Mobilia — Republiek 0—0, bij loting gewonnen door Republiek; D.B. — Dosko 1—0; De Ster — Ecuador 0—1; D.B.O. — Republiek 2—1 en tenslotte de spannende finale D.B.O. — Ecuador 1—1. Door loting won Ecuador.

De voorzitter van Mobilia, de Heer Firmin, hield hierop een aardige toespraak. Ook Pater Willibrordus M. Brada O.P. sprak namens de Katholieke Sport Centrale. Tot slot reikte Mejuffrouw Phylis Breusers de beker uit.

HET STADION EEN HEKSENKETEL.

Voetbal in Spanje.

„De weg naar de hel is met goede voornemens beplaveid"! Met de hel kan ik de heksenketel vergelijken, zoals een tot in de uithoeken bezet voetbalstadion in Spanje er moet uitzien in de ogen van een besluitlozen, weerlozen, niet voor zijn taak berekenden scheidsrechter, aldus schrijft de Spaanse correspondent van het Zwitserse blad „Sport". Met de beste voornemens bezield komt een dergelijke scheidsrechter het veld op, vermaant de beide ploegen voor de aanvang om zich niet aan „vuile" trucjes te bezondigen, dreigt met ernstige straffen als het toch mis mocht gaan en laat dan eindelijk de bal rollen. Honderd tegen een dat het reeds na vijf minuten mis is. Een speler wordt gevloerd; overtreding of niet, de 40.000 heetgebakerde toeschouwers heffen een oorverdovend huilconcert aan, dat je horen en zien vergaat. Het lawaai neemt in verdubbelde mate toe, wanneer men ontdekt, dat de favoriet de buiteling heeft gemaakt. Iedereen brult om een strafschop. Hopeloos, met een zenuwentrek op het gelaat, komt de scheidsrechter naar de grensrechters. Die weten het ook niet, durven het misschien niet te „weten", en staan dom hun schouders op te halen. Op het veld worden conferenties belegd, door de twee en twintig spelers wordt druk gediscussieerd, en het slot van het liedje is een compromis: balopgooi!

Daar is het publiek het helemaal niet mee eens. Het brult en fluit en elke volgende beslissing van den scheidsrechter gaat gepaard met een verachtend geloei. De wedstrijd is totaal verknoeid: de spelers, opgezweept door het gebrul begaan de ene overtreding na de andere. Het wordt geen voetbal maar een balgevecht, waaruit menige speler meer of minder ernstig gekwetst te voorschijn komt. En dat alles alleen omdat de fluitist zich in de aanvang van zijn zwakste zijde liet zien.

Het was droevig, hoeveel wedstrijden van het Spaanse voetbal seizoen door dergelijke machteloze scheidsrechterfiguren beïnvloed werden.

Aan al die onregelmatigheden is nu een drastisch einde gemaakt, in zoverre, dat de oplossing voor de hand lag: geen „klungelige" scheidsrechters, maar mensen, die het vak verstonden werden aan het werk gezet.

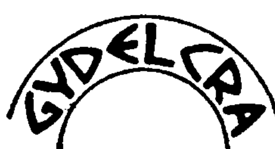
En meteen was het uit met de voetbalrevolte. De wedstrijden verliepen regelmatig en zonder dat er spelers gewond werden. Het gedrag van het publiek draaide meteen vijftig graden om: geen fluit-concerten meer, maar een storm van toejuichingen.

Het Spaanse spel staat nu een klasse lager dan vroeger. Dat is ook een van de redenen, waarom de in November vastgestelde landenwedstrijd tegen Zwitserland door de Spaanse Bond werd afgewimpeld, onder het mom, dat er te grote moeilijkheden in het verkrijgen van visa voor de spelers waren!

De voormalige samensteller van het Spaanse nationale elftal, Eduardo Teus, schrijft in een Spaans sportblad: „Voorlopig staan er geen interlandenwedstrijden op het programma. Ongetwijfeld rustte op Spanje de verplichting een retourwedstrijd tegen Zwitserland te spelen — de Zwitsers hadden n.l. in Valencia verloren —, doch het lijkt ons beter de wedstrijd naar een latere datum te verschuiven. Ook de onzekere internationale politieke situatie heeft tot dit uitstel geleid. Wij zullen echter tegen de Zwitsers spelen; ook Portugal en Zweden staan op onze lijst. Maar wanneer...?"

Ondanks alle factoren, die het Spaanse voetbal naar beneden hebben gehaald, is de correspondent van mening, dat Spanje voor de Zwitsers tot een der gevaarlijkste partijen moet worden gerekend.

Het Spaanse spel is sneller; niet de speler, doch de bal doet het werk en vaak zonder een moment stil te liggen. Voorts kan Spanje bogen op het bezit van een stel prima doelverdedigers, van de Zamora-klasse, en op een groep puike achterspelers. De Spaanse ere-klasse heeft de helft van het programma afgewerkt. De sterkste clubs zijn Madrid, Oviedo en Sevilla.

Bij de opstand van onlangs in Bombay werden voertuigen in brand gestoken. Hier heeft men een beeld van de toestand.

Een kwart Eeuw Curacao.

De eerste daad der Staten in 1938 was geen probleem.

Een centrale figuur uit onze samenleving zal hedenavond voor de laatste maal het centrum zijner werkzaamheid vormen, als George Jean Ferguson, sedert 12 April 1938 bij keuze benoemd tot Griffier der Staten van Curaçao, die hulde in ontvangst zal nemen welke hem bij monde onzer volksvertegenwoordiging, dat is van gans de bevolking onzer zes Eilanden, zal geworden. Hij is de eerste Griffier der historie die als zodanig op Curaçao afscheid neemt, nadat hij van huis uit als het ware voor het griffierschap was gekweekt, doordat zijn moeder Mevrouw Mathilde C. Ferguson-Van den Bossche een dochter was van den eersten voorzitter van de Koloniale Raad na de wijziging van het regeringsreglement in 1901, en nadat hij reeds op 24-jarige leeftijd werd benoemd tot verslaggever van de Koloniale Raad, welke functie in 1938 bestendigd werd in het griffierschap.

„Helloooooow", klinkt de ietwat gereserveerde stem van den Griffier, als wij hem opbellen en omdat ons ons kent de naam niet behoeven te noemen, maar in de trant van het begrijpend knipoogje der priesters in het oude Rome even zachtjes lachen door de telefoon.

Wie moet zwijgzamer zijn dan een Griffier van Curaçao, die weet dat al wat hij geheim te houden heeft in de straten, op de pleinen en café-terrassen tot in détails wordt besproken, maar die toch in elk geval voor moet wenden, dat het geheimen zijn. Ferguson — „service with a smile", zoals hij van zichzelf pleegt te zeggen — is dan evenwel het type van het gevoelige Landskind, die dat wel weet. Die geen opgeblazen gewichtigheid veinst, als zouden niet alle dingen onder ons gemeen zijn.

Zoals met de ambtenaren steeds het geval is gaat ook Ferguson midden in de kracht van zijn leven uit de arbeid. Hij is pas 51 jaar, maar die halve eeuw is een tijdperk van een wisselende levensloop geweest.

In 1905, tien jaar pas, gaat George, zoon van den vroegeren stadsgeneesheer Hendrik Ferguson naar Nederland, vanwaar hij in 1913 uit de derde klas van de HBS naar het vaderland terugkeert om meteen op de nog kleinere gouvernementssecretarie te komen. In 1916, nog geen 22 jaar, doet hij reeds practizijnsexamen ten overstaan van figuren die thans nog bekend zijn: John Brown Gorsira, Christoffel („Joontji") Gorsira en Dr. W. C. da la Try Ellis. Zijn opleiding genoot George van den huidigen notaris Ed. S. Lansberg, die zelf eerlang als zodanig uit de practijk zal gaan: Leermeester en Leerling, die de een in het burgerleven, de ander als ambtenaar, tegelijk naar de rust des ouderdoms gaan!

De all-round scholing komt dan. Van 1916 tot 1918 op de Openbare Gezondheidsdienst (Dr. Th. den Houter en Dr. N. Waterman), welke hij helpt opbouwen. Van 1923 tot 1925 hulpambtenaar van de burgerlijke stand. Van 1919 tot 1931 is hij secretaris - penningmeester van de Kamer van Koophandel en Nijverheid, in 1930 wordt hij, als gezegd, verslaggever van de Koloniale Raad. In 1927 werkt hij enige tijd, na kantoortijd, als beheerder van de Openbare Leeszaal en van het Koloniaal en Schoolmuseum (van den heer Veeris, die nu pas uit Nederland weerkeerde). Van 1929 tot 1931 is hij lid van de Raad van Beroep Grond- en Gebruiksbelasting. Dan werkt hij tijdens zijn verlof als waarnemend Griffier bij de arrondissements-rechtbank te 's-Gravenhage. Bij het kantongerecht aldaar ter stede bekijkt hij de gang van zaken. Misschien niet onaardig is de coïncidentie, dat Anthony H. M. van Weel, die thans tot Griffier gekozen werd, in die verloftijd als waarnemer van Ferguson bij de Koloniale Raad optrad! Na terugkeer wordt George bovendien substituut-griffier bij het Hof van Justitie en van Mei 1937 tot Mei 1938 als de heer J. Gorsira met verlof is, treedt hij op als waarnemend Griffier bij het Hof.

Dan komen de Staten.

Een nieuwe staatsregeling treedt in werking. De quaestie van een geschikten Griffier, een subtiele keuze, omdat het iemand moest zijn die overal thuis was, is geen probleem. Zij kiezen Ferguson! Dat wordt de bekroning van George Jan Fergusons carrière. In verschillende commissies wordt hij aangezocht: in de Commissie van Stadsbebouwing, uitbreiding en verfraaiing (de zg. Bouwcommissie) in 1938. In hetzelfde jaar wordt hij voorzitter van de Curaçaose Ambtenarenbond, tevens voorzitter van de Stichting Ambtenaren Woningbouw. In de Commissie-Oppenheim ter bestudering van staatkundige aangelegenheden werkt hij als secretaris. In 1941 wordt hij secretaris van het Centraal Stembureau voor Aruba en Curaçao. In 1944 wordt hij lid van de Raad van Appèl van de beslissingen van de Raad van Toezicht en Discipline belast met de zorg voor de eer van de stand van practizijns.

Zijn vacature werd — merkwaardige benoeming — gemeld door den jeugdigen rechtsgeleerde Mr. Ernest Cohen Henriquez.

Aan Fergusons loopbaan, die zich vooral seder 1920 steeds in sterk opgaande lijn beweegt, komt thans een einde.

Een warm voelend Curaçaoënaar, maar tevens goed Nederlander — in 1933 werd hij erelid van het ANV voor zijn werk als voorzitter van de Groep Nederlandse Antillen — trekt zich terug.

Wij wensen den heer Ferguson, die als Griffier ons en daardoor het Curaçaose publiek steeds ter wille is geweest, een aangename tijd, die hij, zoals bekend, in de Verenigde Staten gaat doorbrengen. Griffier en pers zijn twee instanties die samen moet kunnen werken ten gerieve van het publiek. Fergusons houding heeft dat mogelijk gemaakt. Fergusons naam zal daarom steeds een goede klank behouden onder ons en ons volk.

BONAIRE

DE „JOHAN MAURITS" BRENGT EEN BEZOEK.

De „Johan Maurits" heeft van 22 tot 27 Maart een bezoek gebracht aan Bonaire. Het vaartuig en zijn bemanning hadden veel bekijks. De bevolking was erst erg schuchter tegenover de Jantjes, die verschillende uitstapjes maakten, maar toen er gelegenheid was gegeven om de boot te bezichtigen was het ijs gebroken en werden zij populair.

EEN PUT BIJ DE SEROE GRANDI.

Ten Oosten van de Seroe Grandi zal het Gouvernement een put laten graven op de plaats waar volgens een zeer oude overlevering eens een put met zoet water geweest is.

CURAÇAO

CNS-LOTERIJ UITVERKOCHT.

Het CNS verzoekt de bladen het volgende te willen publiceren:

Dat ieder zijn eigen huis wil hebben bewijst wel het groot succes van de lotenverkoop van het CNS. In twee weken zijn de 17.000 loten bij Fortuna uitverkocht. Slechts enkele losse nummers resten voor de liefhebbers.

[Het beste is de trekking der loterij dan ook maar meteen te houden. — Redactie].

APOSTOLAAT TER ZEE.

Gedurende de maand Februari werd het R.K. Zeemanshuis bezocht door 3240 zeelieden. In de hotelafdeling logeerden er 46 met een totaal van 398 dagen. Deze personen waren geboortig van de navolgende landen: België, Griekenland, Groot Brittannië en Ierland, Nederland, Noorwegen, Puerto Rico, Tsjechoslowakije, Uruguay, Verenigde Staten van Noord Amerika, Zweden.

Voor speciale ontspanning van de zeelieden werden twee biljartwedstrijden gehouden en een filmavond gegeven. Vele pakken tijdschriften en drie boekenkisten werden met de schepen meegegeven.

FEESTELIJKE INHALING DEMOCRATISCHE STATENLEDEN.

Naar men ons mededeelt, zullen de nieuwe Statenleden, die lid zijn van de Democratische Partij en dus voor het eerst zitting zullen nemen als volksvertegenwoordigers, hedenmiddag plechtig worden ingehaald. Men zou eerst overwogen hebben deze feestelijkheid morgenochtend bij de opening van de Staten te houden, doch aangezien dan de gebruikelijke militaire plechtigheid plaats vindt, zou men besloten hebben en ander te doen wanneer de nieuwe leden bekendigd worden om 17 uur hedenmiddag. Verschillende kantoren zullen dan uit zijn zodat men een grote toeloop verwacht.

De Democratische Partij heeft de Politie Harmonie voor deze gelegenheid geëngageerd. Op de stoepen van het Stadhuis zullen de nieuwe leden zich dan met behulp van geluidsversterker tot de menigte richten.

Hoofdattractie belooft een rede te worden van Dr. Maal over vaderlandsliefde. Dr. Maal zal tevens een eigen ontworpen Curaçaose vlag medevoeren, welke hij onder trompetgeschal van de Politie Harmonie hoopt te hijsen aan de vlaggestok van het Stadhuis.

Na de beëdiging zullen de nieuwe leden, gezeten in open auto's, met muziek door de stad trekken.

LIJDENSMEDITATIE IN HET NEDERLANDS.

Hedenavond om 19.30 uur lijdensmeditatie in het Nederlands te houden in de kerk van Onze Lieve Vrouwe van de Berg Carmel te Groot Kwartier.

Duivels Prentenboek

door

George Seppen.

„Bezielde mannen, die voor vrijheid vechten, zijn sterker dan een troep betaalde knechten", J. Greshof.

Hebben wij op 16 Maart jl. de „Samen op Weg"; die unam welwillend beoordeeld werd or de Nederlandse pers; als gerlijk" gequalificeerd, voor tentoonstelling „**Weerbare** mocratie", 1) in de Nieuwe rk te Amsterdam, geldt veel het epitheton — **rauw.**

Er is nogal wat te doen gest over deze expositie en in mige kringen werd reeds, ör dat zij geopend werd, de mklok geluid over het schanl in de Nieuwe Kerk.

Als men tegenwoordig het ord schandaal in de krant t, wekt dat terstond gedach aan distributiebons op, maar r ging het in dit geval nu eens t om.

Men sprak van de ontheilig, van profanie en zelfs van sphemie. Een journalist, die midden van de jachtende rkzaamheden binnengekomen s, uitte zijn verontwaardiging r een opschrift „**Barst Mof**", ven het graf van onzen gron Admiraal De Ruyter.

Onder erkenning van 's mans rechte gevoelens moet toch orden gezegd, dat hij er naast as. Immers de kunstkenner beedt nimmer een schildersater om de verhouding van den hilder tot zijn model te zien. ij treedt niet in deze privé-aanlegenheid, maar beoordeelt, ewondert, of veroordeelt zo odig, het resultaat. Om zo te ggen het voltooide naakt, t als schilderij te voorschijn omt.

Eén van de medewerkende hilders, die wij nog vóór de pening ter plaatse spraken, ide dan ook terecht, toen wij deze pijnlijke rumoeren rond e expositie wezen: „Man musz n Narr keine halbe Arbeit zeien!"

Dit grote woord, zij het dan ok in een voor Nederland moenteel meer bekende dan beanderende taal, slaat de spijr op de kop.

Inderdaad, een oude historie kerk, waar vele schilders ken, statistici met fotos ploen, timmerlieden stellingen chten en werklieden met maerialen sjouwen, verliest iets an de sfeer, die er te hangen leegt.

„En wanneer onder een eerbiedwaardig spreekgestoelte een ar werkers met petten op, aan te bakkelijen over een beaald detail, dan is dat niet eer plechtig, maar profaan.

Wij moeten echter realiseen, dat bij de bouw van deze tempel ook wel eens een onvertogen woord gevallen zijn zal, want ook daarin waren onze voorvaderen lang niet mals.

Om nu een typisch Nederlandse standaard-uitdrukking van de laatste jaren te gebruiken — „Maar, dat mag niet hinderen". Op de duur komt het wel goed. En het is in orde gekomen ook. **Binnen een** maand tijds is een tentoonstelling in elkaar gezet, die er in alle opzichten wezen mag!

Het werk ging uit van de Grote Advies Commissie der Illegaliteit, het vertegenwoordigend lichaam der landelijke verzetsorganisaties en in een door die Commissie uitgegeven (32 bladzijden tellende) (geïllustreerde brochure, wordt de bedoeling en het karakter van de tentoonstelling aldus omschreven:

— „Wij zouden ook de resten en overblijfselen van het practische verzetswerk, de persen en de handgranaten, de valse papieren en zendapparaten, tentoon hebben kunnen stellen. Maar deze geven van het verzet zelf toch wel een heel verkeerd **beeld.** Het zijn niet anders dan dode voorwerpen, die voor elk ander doel gebruikt kunnen worden.

Zij worden pas belangwekkend door wat men er bij **denkt!** De geestelijke **achtergrond** van het Nederlands verzet! Voor een gewone, normale, tentoonstelling kiest men uit een bepaald materiaal het een en ander uit en brengt dit bijeen. **In dit geval** was dat echter niet voldoende. In ons leefden ervaringen en ondervindingen. En onze schilders hadden hun vizioenen en dromen. Een ieder op zijn wijze, soms kinderlijk verhalend, elders in sarcastische, allegorische voorstellingen of ook in machtige, aangrijpende composities, hebben zij in korte tijd hun opgave zonder weifeling voltooid."

Bij een rondgang op deze expositie worden vijf bittere jaren vluchtig gepasseerd. Het loopt van kwaad tot erger en het is al lang meer dan ondragelijk als de bevrijding komt.

Links de schildersgedachten. Enorme vlakken in der haast opgezet. Het werk aan de lopende band. De inval, de fraaie beloften, het praeludium der cacophonie. Het brandend Rotterdam en de vordering van allerhandende zaken. De Jodenvervolging, de mensenjacht, de onderduikers, de verraders en de aanpappers, maar ook... het aanvankelijk spontane en incidentele, later groeiende en georganiseerde en tenslotte taai volhoudende Nederlandse verzet. Dat in dit kader van Volksbehoud en Volksverietiging het „Barst Mof" een plaats vond, spreekt vanzelf.

Aan de rechterhand, tegenover de filmband der verschrikking, het document! Fotos, kaarten, krantenknipsels, „Kundgebungen, beeldstatistieken en papieren, waaruit barbaarsheid en aan de andere zijde zielenadel spreekt.

Rauw zijn de beelden der schilders op het meters en meters grote houtoppervlak. Maar nog rauwer dringt de werkelijkheid zich op uit het authentieke document.

Waarlijk „Auf Humanität wird nicht geachtet!" Zo — en niet anders — is het geweest! Maar de gevoelens van niemand behoeven te worden gekwetst, omdat het werkelijk interieur op discrete wijze is beschermd. Slechts de horizontale lijn der tentoonstelling is in flagrante strijd met dit verticaal milieu.

Er zijn fracties in de grote panelen, die gaaf en zuiver van conceptie en uitvoering zijn, maar er zijn ook vierkante meters in een carnaval-praalwagen stijl. Er zijn goede en slechte gedeelten in deze machtige legplaat van het Nederlands verzet.

Ons trok de documentaire zijde meer aan, omdat zij minder persoonlijk, objectiever, maar zeker niet minder overtuigend is.

In het koor der massief koperen deuren (meesterstukken uit onze grote tijd) staan vele zuilen, de pilaren van de verschillende onderdelen van het verzet. Daar vond ook de **kerkzuil** haar plaats en onder de historische documenten ligt een brief aan de gelovigen van Kardinaal de Jong, naast protesten van de Synode en andere bewijzen van de standvastigheid der Christelijke kerk.

Een ondergrondse drukkerij is in werking, waar wij een valse Ausweis kochten, voorzien van alle stempels, die metterdaad zijn gebruikt en een facsimilé van Voute, den N.S.B. magistraat in Amsterdam, opbrengst ten bate van de nabestaanden van de slachtoffers van het verzet.

De figuur van Hare Majesteit de Koningin is vele malen vertegenwoordigd in dit geheel en al is de Nederlander geen personsverheerlijker, toch kan hij het niet verdragen, dat de moffen gingen slepen met Haar portret.

Het Huis van Oranje leefde altijd het dierbaarst in ons als wij in de ellende waren en dat gold ook in de jaren 1940-1945, toen religieuze en politieke scheidsmuren wegvielen en er alleen nog maar staan bleef de rots der Nederlandse Eenheid met het Oranjedevies „Je Maintiendrai"!

Rauw waren de geuzen in hun tijd en rauw waren de schippers van onze schepen in de tijd van onze historische opgang.

Rauw is het gilde der verzetslieden geweest, vogels van diverse pluimage, van uiterst links tot uiterst rechts.

Maar één in hun streven naar Nederlandse vrijheid op het eigen erf, waarboven zij alleen de figuur van een Oranje dulden en wensen, het met onze geschiedenis verankerde Vorstenhuis!

Hulde aan hen, die vielen in dit pandemonium der moderne beestachtigheid, aan die rauwe rekels, die er voor stonden, de nieuwe ridders zonder vrees en zonder blaam!

In dat licht bezien is de tentoonstelling „Weerbare Democratie", afgezien van enkele artistieke bezwaren, dit Duivels Prentenboek, een overtuigend succes!

Aangezien het aanvankelijk niet in de bedoeling lag de expositie verplaatsbaar te maken, is het te hopen, dat het **documentaire deel** naar De West kan komen, op de duur.

Toen wij de Nieuwe Kerk verlieten, hebben wij even omhoog gezien, naar de kleuren van een allegorisch raam, de verstilde glorie van een strijdend, een lijdend, maar ook een overwinnend volk.

En tenslotte zijn wij naar het **Begijnenhofje** gegaan, in het hart van het oude Amsterdam.

Versierd met vlaggen, bloemen en wimpels ter ere van het H. Mirakelfeest.

Op de topgevels blonk de zon en de mussen stociden in de perken tussen sneeuwklokjes en vroege voorjaars bloem.

Zaterdag hebben 50.000 mannen de Stille Omgang gemaakt, voor het eerst weer na een vijfjarig verbod.

Dat is de andere, de diepere zijde, het historisch aspect van de stad van oude tijden, het prachtige Amsterdam!

Een schade van ongeveer een millioen dollar werd veroorzaakt door een brand in de voornaamste vliegloods te Tinker Field, Oklahoma City. Brandweerlieden bestrijden het vuur.

Vijf escorte-viegdekschepen worden te Norfolk, Virginia, gevoegd bij de 16e vloot, welke op non-activiteit gesteld is. De 16e vloot zal uiteindelijk 40 schepen omvatten.

20% KWAM OM.

Een zorgvuldig onderzoek van de kerkhoven van Birma en Siam heeft getoond, dat ongever 20% van de 17.390 Nederlands Indische soldaten, die daar door de Japanners aan het werk gesteld waren aan de spoorlijn Bangkok — Moulmein, vóór het einde van 1943 overleden. Men weet nog niet hoevelen gestorven zijn in andere plaatsen, waar zij door de Japanners heen werden gevoerd.

DR. POELS STEUNT VERAART.

Dr. Poels is weer in het Limburgse land en de Limburgers zouden geen Limburgers, en Dr. Poels zou geen Dr. Poels zijn, als ze elkander niet in smeuïg Limburgs dialect hun opinie gaven over de dingen en de mensen van de dag.

Dat gebeurt officieel evengoed als onofficieel. En zo is het te begrijpen dat de oude professor van de universiteit in Washington, die er nog altijd niets van weten moet, als men hem met Monseigneur aanspreekt, en die zich nog altijd voelt als de man voor den arbeider, op de centrale raadsvergadering van de Katholieke Arbeidersbeweging zijn opinie ten beste geeft en het vierkant zegt.

In verband met de artikelen van Professor Veraart in De Burcht is het wel merkwaardig dat Dr. Poels een waarschuwing laat horen die met de waarschuwing van den professor overeenkomt. En vervolgens heeft de oude doctor zijn mening gegeven over den minister-president. Hij hoopte, dat hij niet zondigde tegen de eerbied, welke hij aan den minister-president verschuldigd was, hij kon hem waarderen om zijn goede bedoelingen en om zijn aantrekkelijke persoonlijkheid, maar hij zag hem meer als een „lijstentrekkenden" dan wel „lijnentrekkenden" Eersten Minister.

En Poels verklaarde ronduit: „Ik voel me verplicht te waarschuwen en openlijk te verklaren, dat hij naar mijn diepe overtuiging het Nederlandse volk in een verkeerde richting voert".

(De Burcht.)

MR. G. E. VAN WALSUM VOORZITTER VAN DE NEDERLANDSE VOLKSBEWEGING.

Wegens zijn hoge leeftijd van professor dr. W. Banning, is tot voorzitter der Nederlandse Volksbeweging benoemd mr. G.E. van Walsum. De N.V.B. zal haar werkzaamheden op intensieve wijze voortzetten op de grondslag van het personalistisch socialisme.

WEESHUIS IN PUTTEN.

Putten heeft één weeshuis opgericht voor de jeugd van Putten waarin men de zorg op zich zal nemen voor duizend jongens die wees zijn geworden toen Hermann Goerings divisie dit dorp in brand stak in October 1944. Als represaille voor antinazie activiteit namen de Duitsers zevenhonderd man gevangen en voerden ze naar Duitsland. 635 Daarvan keerden nooit terug. De toekomst van de jongens is verwoest, omdat de wijze waarop hun vaders hun brood verdienden zoals boeren, winkelbedrijf enz., tezamen met het dorp vernietigd werd. (Aneta)

MAALSLUITING.

Naar Europees Nederland: **Woensdag 3 April 10 uur (ss. Frans Hals").**

Naar New York: Woensdag 3 April 10 uur (ss. „Trajamus").

Morgen, Dinsdag, is het postkantoor na 9.30 uur gesloten voor alle diensten.

In een prachtig soepel bandje gebonden ontvingen wij een zeer handig notitieboekje voor het jaar 1946. De gulle schenker was de firma **Morris E. Curiel & Sons Inc.** Het mooie cadeau getuigt van de fijne smaak en goede koopmanszin van deze bekende Curaçaose firma.

JAN H. VAN BOVEN KEERT TERUG.

Drs. Jan Hubert van Boven, sedert October 1944 afwezig, maar nog altijd Hoofd van het Bureau voor Sociale en Economische Zaken, **zal in de herfst naar Curaçao terugkeren** ter bevestiging van het spreekwoord, dat wie langer dan vier jaren op Curaçao heeft gewerkt er vroeger of later terugkeert.

Op 1 Mei as. loopt Jan van Bovens detachering bij de Missie Steenberghe af. Daarna denkt Drs. van Boven vier maanden verlof te nemen, gedurende welke tijd hij zich van de toestanden in Nederland zal gaan vergewissen. Daarna keert het Echtpaar van Boven naar Willemstad terug.

NAAR NEDERLAND.

Vertrekken empoyé's van de C.P.I.M. en/of gezinsleden met het ss. „Amstelkerk" van Curaçao naar Amsterdam op 27 Maart jl.

Jan Nelis Schipper, Willy Schipper-de Wolff, Jan Leendert Schipper, Betty Caroline Schipper, Hendrik Willem Schipper, Wilhelmus Johannes Dommisse, Adriaantje Domisse-Kooyman Wilhelmus Johannes Petrus Dommisse, Adri Dommisse, Wilhelmina Dommisse, Jan Johannes Vos, Marie Margaritha Vos-Snoep, Jan Johannes Vos, Dirk Huizer, Christina-Langhorst, Willem Dick Huizer, Wilhelmus Adrianus Ramberg, Johanna Petronella Ramberg-Bentem, Marinus Bouman, Janneke Wilhelmina Bouman-Kent, Janna Wilhelmina Bouman, Arie Johannes Bouman, Cornelia Rijsdijk-Visser, Pieter Huibert Rijsdijk, Hubert J. Rijsdijk, Neeltje Verbaan-den Boef, Clara M. Verbaan, Krijn Verbaan, Pieter Verbaan, Maria Magdalena Reith-Luyt, Wouter van Bennekom, Aaltje van Bennenkom-van den Eyk.

COALITIE-REGERING IN BELGIË.

De Socialistische Premier Achille van Acker heeft bekend gemaakt, dat hij een coalitiecabinet heeft gevormd, waarin 6 Liberalen, 6 Socialisten, 4 Communisten en 3 niet-parlementaire technici zitting hebben.

De Socialisten zijn: Van Acker, Premier en Minister van Brandstofvoorziening; Paul Henry Spaak, Buitenlandse Zaken en Handel met het buitenland; Ernest Rongvaux, Verkeer; Herman Voz, Onderwijs; Leon Troclet, Arbeid en Sociale Welvaart; Joseph Merlot, Budget.

De Liberalen zijn: Albert Deveze, Vice-Premier en Economische Zaken; Adolphe van Grabbeke, Justitie; Auguste Busseret, Binnenlandse Zaken; Rene Lefèvre, Landbouw; Robert Godding, Koloniën; Paul Lronacker, Invoer.

De Communisten zijn: Jean Bormanh, Openbare Werken; Albert Marteaux, Openbare Gezondheid; Edgar Lalmand, Voedselvoorziening; Jean Terfve, Heropbouw.

De technici zijn: Albert de Smaele, Nationale Uitrusting; Franz de Vogel, Financiën; Kolonel Raoul de Fraiteur, Nationale Defensie (Brussel, AP) 1.4).

LORD GORT OVERLEDEN.

Veldmaarschalk Burggraaf Gort, vroeger hoofd van de Britse Imperiale Staf en bevelhebber van de Britse expeditie-macht in 1940, is overleden in de leeftijd van 59 jaar. Gort was lange tijd ziek. Hij trad in de herfst van het vorig jaar af als Hoge Commissaris van Palestina en ging naar Londen om er behandeld te worden. Hij onderging een ernstige operatie in November en was aan de beterende hand toen er plotseling een inzinking kwam in zijn toestand. Lort Gort was een verre neef van Koning George (Londen, AP) 31.3).

BEDREIGING VOOR TITO.

Tito deelde aan het Parlement mede, dat de vlucht van Geallieerde vliegtuigen over Joegoslavisch gebied een bedreiging vormt voor de vrede en veiligheid van het land „zodat ons volk dergelijke provocaties niet langer kan toestaan". Hij zeide, dat Joegoslavië op 28 Februari reeds ertegen geprotesteerd heeft, doch geen antwoord ontving (Beograd.

400.000 Mijnwerkers zijn heden in de Verenigde Staten in staking gegaan. Men ziet hierboven de Voorzitter van de Mijnwerkersbond, John L. Lewis (rechts) in gesprek met Walter Reuther van de Verenigde Autowerkers.

Het Vierdelig Koninkrijk.

door

Gerard Knuvelder.

De Pax Neerlandica beoogt de „vrede" tussen de bewoners van het Koninkrijk der Nederlanden. Meer dan tachtig millioen mensen, blank en bruin, levend binnen één Rijk, verspreid echter over drie werelddelen! Het leggen van de grondvesten voor deze Pax Neerlandica kan alleen worden toevertrouwd aan de allerbesten van ons volk. Terecht heeft daarom niet een Minister, maar de Koningin, de Baginda Maharadja, de hoogstgeplaatste in het Koninkrijk, op een beslissend moment in de rijksgeschiedenis de meest revolutionnaire phase in de ontwikkeling onzer imperiale staatkunde deficitief ingeleid. In haar radiorede van 10 Mei 1941 had de Koningin de bijeenroeping van een Rijksconferentie aangekondigd. Een regeringsverklaring van 27 Januari 1942 deelde mede, dat de taak der Rijksconferentie van adviserende aard zou zijn en dat zij zich zou hebben bezig te houden met de georganiseerde voorbereiding der „constitutionele maatregelen tot verdere emancipatie van de overzeese gebiedsdelen binnen het Rijksverband".

Op de eerste verjaardag van het uitbreken van de oorlog in de Stille Oceaan, 6 December 1942, spreekt dan Hare Majesteit de woorden, die de geschiedenis zullen ingaan als de belangrijkste, die zij met betrekking tot de structuur van het Koninkrijk gesproken heeft:

„Ik ben ervan overtuigd, dat het Rijk na de oorlog zal kunnen worden opgebouwd op de hechte grondslag van volledig deelgenootschap, die de voltooiïng zal betekenen van hetgeen zich in het verleden reeds heeft ontwikkeld". en verder: „Ik stel mij voor, zonder vooruit te lopen op adviezen der Rijksconferentie, dat zij zich richten zullen op een Rijksverband, waarin Nederland, Indonesië, Suriname en Curaçao tezamen deel zullen hebben, terwijl zij ieder op zichzelf de eigen inwendige aangelegenheden in zelfstandigheid en steunend op eigen kracht, doch met de wil om elkander bij te staan, zullen behartigen".

Voltooiïng der geschiedenis.

Indien wij deze woorden als revolutionnair kenschetsen, betekent dat geenszins, dat zij een volslagen breuk in de staatkundige ontwikkeling van het Koninkrijk zouden betekenen. Hun inhoud betekent, zoals in de woorden zelf terecht wordt gestipuleerd, de voltooiïng van hetgeen zich in het verleden reeds heeft ontwikkeld. Wij zagen, hoe een staatsrechtsgeleerde als Kleintjes in 1913 reeds, vier zelfstandige rechtsgemeenschappen, ondergeordend aan de Rijkseenheid, meende te kunnen onderscheiden.

Het revolutionnaire karakter schuilt enerzijds in het feit, dat deze gedachten geformuleerd werden door de Kroon-zelf, nadat zij overigens jarenlang leefden in geest en gemoed van mede de beste Indonesiërs en Nederlanders. Anderzijds in het feit, dat zij niet voorzichtig de eerstvolgende phase in een geleidelijke groei tot groter zelfstandigheid der delen tot uitdrukking brachten, maar meteen de eindphase.

De eindphase! Wij zijn bereid te erkennen, dat achter de structuur van de zelfstandige, maar in Rijksverband levende, delen van het Koninkrijk, een latere phase wenselijk zou zijn, waarin bijvoorbeeld Indonesië zelfstandig èn onafhankelijk zoude zijn. De wereldontwikkeling immers gaat niet in de richting van uiteenval in kleinere nationale staten, maar in die van bouw en ordening van grotere samenhangende gehelen. De kleine staat op zich heeft geen mogelijkheid van volstrekt zelfstandig bestaan. Ook de grotere staat — en Indonesië een gebied met de uitgestrektheid van Europa! — kan geen mogelijkheid van volstrekt autonoom bestaan vinden. Een Indonesië, los van het Rijk, zal ook technisch-economisch aanmerkelijk zwakker staan dan een Indonesië als deel van het Rijk, — zóveel zwakker, dat algehele losmaking economische zelfmoord zou betekenen.

Geen onafhankelijk Indië.

De eindphase, voorzover wij kunnen zien, is door de Koningin met enkele woorden gesuggereerd. Haar doel wijst twee opvattingen af. Het wijst af een onzelfstandig Indonesië, zoals het in Nederland nog vaak wordt voorgestaan. Het wijst ook af een vrij Indonesië, democratisch geregeerd door Indonesiërs, waarin voor Nederlanders eerst nog wel plaats ware als hulp en later blijvend als onbeduidende, geduldede minderheid.

De derde, historisch groeiende, thans te verwerkelijke oplossing is die van een zelfstandig Indië binnen het Rijksverband.

Een zelfstandig Indië, dat wil dus zeggen: een Indië, niet geregeerd van Den Haag uit door Nederlandse instanties, maar een Indië dat zijn inwendige aangelegenheden inderdaad zelfstandig behartigen kan. Dit betekent de volledige staatkundige organisatie van Indië met Ministers, die verantwoording afleggen aan de Volksraad. Een Indisch Parlement dus en een ministerraad als besturend lichaam, dat aan het Parlement rekenschap en verantwoording aflegt.

Verschil van mening bestaat over de plaats van den Gouverneur. Prof. Veraart meent — „Inleiding tot de Nederlandse Constitutie", Londen 1945 — dat voor het „gouverneursvsteem" in het nieuwe geheel geen plaats meer is. Indië kenners zijn van een andere mening. Dr. Meyer Ranneft, de oud-voorzitter van de Volksraad geeft in zijn belangwekkende brochure: „De Weg voor Indië" (Elsevier, Amsterdam, 1945) te verstaan, dat Indië en geheel ander begrip van de hoge Overheid heeft dan de Westeuropese staten, dat nl. de Indonesiër nog immer met eerbied en ontzag opziet naar de hoge regering aan de top. De wens van Veraart: voor de vier gebiedsdelen van het Koninkrijk vier volstrekt identieke bestuurlijke organismen in het leven te roepen, vloeit voor uit zijn democratische opvatting naar Westeuropees recept, maar miskent de verscheidenheid tussen West en Oost. Men heeft bij de ordening der staatkundige structuur uit te gaan, niet van in West-Europa geldende politieke opvattingen, maar van de sociale werkelijkheid in het te ordenen gebied. Deze sociale werkelijkheid is in Indië, een andere dan in Europa, zóveer een andere, dat een Meyer-Ranneft meent, dat Indië niet tijdelijk, doch voorgoed een andere orde zal moeten gelden, dan voor West-Europa. — In Indië blijft plaats voor den Onderkoning, die niet alleen de verbondenheid van het zelfstandig Indië met Nederland tot uitdrukking brengt (Meyer-Ranneft), maar die ook de autoriteit is, die in hoogste instantie kan beslissen in een conflict tussen Volksraad in Indische Regering (Mr. Blom in „Nieuw Nederland — Querido, New York, 1944).

Ook Suriname en Curaçao.

Op gelijke wijze als in Indië, zullen ook in Suriname en Curaçao een nationaal cabinet en een nationale volksvertegenwoordiging optreden om hun inwendige aangelegenheden te behartigen. Het Koninkrijk der Nederlanden zal volgens deze constructie dus kennen: vier zelfstandige delen, elk met zijn eigen bestuur voor inwendige aangelegenheden: Nederland met zijn cabinet en volksvertegenwoordiging, Nederlands Indië met zijn cabinet en volksraad, Suriname met zijn cabinet en volksvertegenwoordiging, Curaçao met zijn cabinet en volksvertegenwoordiging. In de overzeese gebieden fungeert boven de beide de Gouverneur.

Onder imperiale overkapping.

Naast de eigen inwendige aangelegenheden, die ieder gebiedsdeel zelfstandig te behandelen krijgt, vragen de imperiale aangelegenheden om behartiging. Immers: de vier gebiedsdelen zijn in de door de Koningin gesuggereerde staatsconstructie voor hun eigen aangelegenheden zelfstandig, maar zij zijn geen onafhankelijke staten; zij vormen tezamen het Koninkrijk. Er zijn dus Rijksaangelegenheden als de grondwet, het buitenlands beleid, de economische aangelegenheden van het gehele rijk, de defensie en enkele andere. De behartiging van deze belangen moet worden toevertrouwd aan een Rijksregering en een rijksvolksvertegenwoordiging. De Rijksregering bestaat uit de Kroon met de Rijksministers. Veraart stelt er een zevental voor: een minister voor militaire zaken, een voor financiële, een voor buitenlandse zaken, een (Nederlands-Indisch) minister voor Nederlands Indische zaken, een (West-Indisch minister voor West-Indische zaken, een minister voor algemene zaken, en de Nederlandse minister-president die dus tevens trait d'union is met het Nederlandse cabinet.

Deze Rijksregering legt verantwoording af aan het Rijksparlement of de Rijksraad, die is samengesteld uit vertegenwoordigers van de vier verschillende gebiedsdelen. De imperiale aangelegenheden, die de Rijksregering te behartigen heeft, worden uiteraard in dit Rijksparlement aan de orde der discussie gesteld. Dit Rijksparlement komt telken jare enkele maanden te 's Gravenhage bijeen, zodat de afgevaardigden in de overige maanden het contact met hun gebiedsdeel in stand kunnen houden.

Onbaatzuchtigheid een vereiste.

Zo zijn, op papier, de hoofdlijnen van de constructie van ons nieuwe Koninkrijk zonder veel moeite vast te leggen. In de gecompliceerde werkelijkheid van het leven echter zal de institutie ervan veel studie, veel overleg en veel goede wil vereisen. Het is nochtans nodig het staatsgebouw thans op deze geheel nieuwe grondslag op te trekken, wil Nederland de Pax Neerlandica, aangepast aan de eisen des tijds, handhaven ten bate van zovele volken in Oost en West. Een hoge mate van onbaatzuchtigheid zal met name van ons volk aan de Noordzee geëist worden, wil het zijn roeping als „koloniale" mogendheid waardig vervullen.

Enorme ijsschotsten, die door de wind werden voortgedreven verpletterden de zomervilla's te Bay City, Michigan. Tientallen woningen werden vernield of beschadigd onder het gewicht.

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op:

Mrt. 6 Jansen, Antonia Enriqueta echtg. v. Leito, Th. M. z; Mariano, Maria Mathilda echtg. v. Janzen, S. P. d; 3 den Heyer, Alida Geertruida echtg. v. Melein, J. z.; Febr. 27 Oliana, Castora Dorotea d.; Mrt. 6 Duinkerk, Kathleen May d.; Mrt. 8 Vrieze, Juliette Emelie echtg. v. Monk, H. J. z.; Mrt. 6 Coffi, Valentina Felomina echtg. v. Bosnie, A. V. z.; Mrt. 3 Concepcion, Paulina Geertruida echtg. v. Karel, M. C. d.; Mrt. 10 Hudson, Irma Julia Juanita echtg. v. Hirschfeld, W. J. z.; Mrt. 11 Rosario, Elza Francisca echtg. v. Rosario, G. E. z.; Martis, Maria Cleofe echtg. v. Maduro, N. T. z.; Mrt. 8 Lacruz, Juliana echtg. v. Tilé, P. F. z.; Mrt. 12 Kirindongo, Anna echtg. v. Fraai, M. A. z.; Mrt. 10 Zimmerman, Margarita Abad echtg. v. Martina, F. L. d.; van Meeteren, Zita echtg. v. Weber, F. K. d.; Mrt. 11 Koeiman, Celia Maria Sixta echtg. v. Gorgel, A. z.; Mrt. 13 Virginia, Canstancia Josefina echtg. v. Martina, Ch. A. J. z.; Mrt. 12 Hellement, Elsa Nicasia echtg. v. Martina, J. P. z.; Elias, Veronica Agustina echtg. v. Johannes, J. P. z.

Ondertrouwd op:

Mrt. 8 Cristobal, Carlos Julian en Coenraad, Guillermina Candida; Tull, Desiré Hubert en Balois, Maria Georgetina Louise; Mrt. 11 Dankmeijer, Emile en Levy Maduro, Ena; Mrt. 14 Bulo, Fénélon Guillaume en van Putten, Leon Clotilda; Cathalina, Felix Aloisio en Lacruz, Sista Juana; La Cruz, José Maria en Doran, Hilda.

Getrouwd op:

Mrt. 13 Donk, Nifont Siegfried en Laaf, Angela Isidora; Jansen, Antonio Alberto en Peny, Venancia Catarina; Leito, Elogio Amabel en Chakutoe, Tomasita Lucila; Ferrero, Emitero Miliano en Martina, Elva Rafaela; Meyer, Alejandro en Adamus, Alicia Marcelina; Lambertina, Constan Damian en Pedro, Henriette Libiana; Mrt. 14 Chung, Suy Wallace en Mau-Asam, Phillis Cynthia; Tramm, Carlos Eduard en de Groot, Mary Jane.

Overleden op:

Mrt. 7 Louisiana, Seferino Sabina echtg. v. Valeriano, R. O. 74 j.; Mrt. 8 Hoogwoud, Oswin Adolf Thomas 1 dag; Mrt. 4 Herman, Felicia Martha 52 j.

Tweede District.

Bevallen op:

Mrt. 2 Nivtllac, Francisca Serafina echtg. v. Balentina, C. d.; Mrt. 3 Servania, Louisa Aurelia echtg. v. de Lima, J. M. d.; Mrt. 4 Francisco, Cecilia Octaviana echtg. v. Martina, J. L. z.; Roberto, Reinilia Seferina echtg. v. Westerhout, W. B. z.; 4 Obispo, Avelina Martina echtg. van Zimmerman, J. M. d.; Mrt. 3 Montroos, Johanita Elenita echtg. v. Naarden, E. H. d.; Febr. 28 Thomas, Maria Florencia echtg. v. Kannegieter, F. M. d.; Mrt. 9 Quirindongo, Leoncia Florencia echtg. v. Fransinet, M. A. z.

Ondertrouwd op:

Mrt. 6 Martinus, Avaricio Miguel en Scholastica, Catharina Virgen; Mrt. 8 Cannister, Satronilio Servanio en Martina, Maria Rosa; Calmes, Miguel Hironimo en Wiel, Florence Confesor.

Getrouwd op:

Nihil.

Overleden op:

Mrt. 6 Felicia, Estela Camelia wed. v. Marchena, I.V. oud 80 j.; Mrt. 5 Lambertus, Poulina Mathilda wed. v. Esposa, T. J. oud 79 j.

Derde District.

Bevallen op:

Febr. 18 Daal, Anita echtg. v. Guillermo, N. G. d.; Febr. 23 Sambo, Leonicia Nicolina echtg. v. Hooi, L. P. z.; Febr. 25 Hosepha, Reynilia Olibia echtg. v. Leito, R. z.; Febr. 27 Elisabeth, Elizabeth Cecilia echtg. v. Kwidama, G. G. d.; Febr. 25 Balentien, Eritida Justina echtg. v. Hortega, J. E. d.; Febr. 27 Vrutaal, Victoria Virginia echtg. v. Vrutaal, L. R. d.; Mrt. 2 Koprá, Maxima Zulita echtg. v. Sambo, J. d.; Mrt. 7 Robertus, Louisa Margarita echtg. v. Emanuel, P. S. z.; Mrt. 5 Copra, Seraphina Dominica echtg. v. Sebelon, D. F. z.; Mrt. 8 Doran, Victoria Encarnacion echtg. v. Henriette, A. d.; Mrt. 9 Sille, Rosa Delima echtg. v. Monte, H. z.;

Ondertrouwd op:

Mrt. 6 Clementina, Emerencio Lourens en Hooi, Leonora Gregoria.

Getrouwd op:

Nihil.

Overleden op:

Febr. 13 Lareyna, Marcelie Ancelmo wed. v. Balootje, P. 68 j.; Febr. 17 Lourens, Raymundus echtg. v. Caspar, S. 87 j.

POLITIEBERICHTEN.

Met dodelijke afloop.

Aan de politiepatrouille werd medegedeeld dat een vechtpartij plaats had bij het hotel „Hija del Dia". Bij aankomst van de patrouille bleek de vechtpartij reeds te zijn geëindigd. Een zeeman lag gewond op de grond terwijl twee andere zeelieden naast hem stonden. De laatste twee werden door omstanders aangewezen als de daders. Het slachtoffer is overgebracht naar het Lago hospitaal, waar bleek dat hij bij aankomst reeds was overleden. De daders zijn in verzekerde bewaring gesteld en voor onderzoek overgegeven aan de recherche.

Over de kop geslagen.

Aan de wacht verscheen de manspersoon genaamd P.L. die ernstig gewond was aan hoofd en armen. Hij verklaarde deze verwondingen te hebben gekregen door een auto ongeluk bij het Spaans Lagoen. Bij onderzoek bleek dat aldaar een truck genummerd 950-A over de kop was geslagen. Bedoelde truck was tegen de Noordelijke brugleuning gereden en daarna over de kop geslagen.

De verdwenen auto.

Aangifte van vermissing doet hij van zijn auto genummerd 65-A. Deze auto stond geparkeerd op de parkeerplaats bij de Lago en was verdwenen toen hij om vier uur van zijn werk terug kwam.

Een tegen dertig.

Een grote vechtpartij werd gemeld in de Pilot-bar. Bij aankomst van de politie-patrouille was de vechtpartij reeds afgelopen doch de barkeeper was niet in staat een dertigtal zeelieden uit de bar te verwijderen. Door de politie zijn deze zeelieden naar de Hoofdpoort van de Lago gedirigeerd en vandaar naar hun schip gezonden.

Hij wilde niet meer weg.

Assistentie werd gevraagd door F.E. daar een dronken manspersoon zijn woning was binnengedrongen en deze niet weer wilde verlaten. Bij aankomst van de Politie bevond zich aldaar een in kennelijke staat van dronkenschap verkerenden schutter. Hij is overgebracht naar de Politiewacht en ter ontnuchtering ingesloten.

Een mishandeld persoon.

Aan de wacht versch[...] manspersoon genaamd J.M. was mishandeld geworden D.A.. J. M. is eerste hul[...] leend en voor het doen va[...] gifte van mishandeling ov[...] ven aan de recherche.

Overbrenging va[...] lieden.

Door de politie werden [...] zeelieden die zich in sta[...] dronkenschap op de op[...] weg misdroegen overg[...] naar de Lago Hoofdpo[...] vandaar naar hun schip [...] den.

Licht be[...]

Op de Hoofdverkeersweg ter hoogte van Savaneta [...] lichte aanrijding plaats [...] truck 39-D bestuurd door [...] en autobus 1729-A bestuurd [...] N.Mc.B. De autobus werd [...] aan het achterspatscherm [...] schadigd.

Noordamerikanen [...] gen Noren.

Assistentie werd ge[...] voor een grote vechtpartij [...] de Charlie's Bar. Bij aan[...] van de politie bleek, dat [...] twintigtal Noorse en Noo[...] rikaanse zeelieden aan het [...] ten waren. Door onmid[...] krachtig op te treden met [...] bruikmaking van de grote [...] mistok is de vechtpartij u[...] kaar geslagen. Een [...] stuurman, die bij het begin [...] de vechtpartij passeerde is [...] twee Noordamerikaanse [...] den mishandeld. De daders [...] deze mishandeling zijn in [...] kerde bewaring gesteld en [...] onderzoek overgegeven aan [...] recherche.

Een tiental [...] zeelieden.

Door dezelfde partouille [...] even later nog een tiental [...] ken zeelieden naar de H[...] poort van de Lago gezond[...] vandaar verder naar hun [...] gedirigeerd.

Tegen de paal ge[...]

Door den monteur van [...] tra werd gemeld, dat op [...] Kruispunt van de weg naar [...] roe Blanco en de weg na[...] Kustbatterij een lichtmast [...] beschadigd, waardoor st[...] de stroomlevering was [...] Bij onderzoek bleek dat de [...] stuurder van auto 339-A [...] deze paal was gebotst. De [...] de is onderling geregeld.

Zeeman vernield [...]

Door fotograaf Tappin [...] gemeld dat een zeeman de [...] van zijn etalage had vernield [...] zeeman is door de politie [...] spoord en heeft de schade [...] f 5.— betaald.

De gestolen [...]

Door de Chief Fireman [...] het Noordamerikaanse Kamp [...] Savaneta werd gemeld dat [...] vandaar een bootje had [...] wegvaren bemand met twee [...] sonen. Op het bootje lagen [...] tafels welke vermoedelijk [...] komstig waren van het Sav[...] kamp. Op aanwijzing van [...] Chief Fireman zijn deze twee [...] sonen aangehouden ter h[...] van Smal. Zij hadden de [...] tafels juist aan de kant gezet [...] gestolen voorwerpen zijn in [...] slag genomen en de zaak [...] verder onderzoek overgegeven [...] aan de recherche.

De moeilijkheden [...] 'Hija del Dia'.

Van Poort I af van de L[...] werd gemeld dat een vecht[...] plaats had bij het hotel „Hija [...] Dia". Bij aankomst van de p[...] tie bleek de vechtpartij reeds [...] zijn afgelopen. Het talrijk [...] bliek, dat zich voor genoemd [...] tel bevond is vandaar door [...] patrouille verwijderd om ver[...] re ongeregelheden tegen [...] gaan.

Een geiten[...]

J.J.P. doet aangifte dat [...] van zijn geiten door zijn bu[...] man met een macheta zodanig [...] was geslagen, dat het dier lag [...] sterven. De zaak is overgegeven [...] aan de recherche voor onder[...] zoek.

Een bo[...]

Een aanrijding werd gemeld [...] op de Hoofdverkeersweg te S[...] vaneta ter hoogte van de woning [...] van Dr. Emanuels. Bij onderzoek [...] bleek, dat vrachtwagen 408 [...] bestuur door C.M.B. tegen [...] stilstaande auto 1135-A was [...] reden. Beide auto's werden [...] schadigd. Een onderzoek naar [...] ookzaak wordt ingesteld.

De inboorlingen van de atol Bi kini, in de Marshall-eilanden, waar proeven met atoombommen zullen worden genomen, brengen hun bezittingen naar het strand, alvorens scheep te gaan in landingsvaartuigen. Zij werden overgebracht naar de atol Rongerik, 175 kilometer ver.